

2016/2097(INI)

26.1.2017

VÉLEMÉNY

a Regionális Fejlesztési Bizottság részéről

a Költségvetési Ellenőrző Bizottság részére

az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről – a csalás elleni küzdelemről
szóló 2015. évi éves jelentésről
(2016/2097(INI))

A vélemény előadója: Michela Giuffrida

JAVASLATOK

A Regionális Fejlesztési Bizottság felhívja a Költségvetési Ellenőrző Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. üdvözli a Bizottság éves jelentését, és emlékeztet arra, hogy a tagállamok és a Bizottság a regionális kohézió növelése érdekében tett közös erőfeszítései együtt kell, hogy járjanak az EU és a tagállamok pénzügyi érdekeinek védelmével, ezáltal biztosítva, hogy az adófizetők pénzét helyesen költik el és azzal teljes mértékben elszámolnak; megjegyzi, hogy a csalárd, illetve nem csalárd szabálytalanságok elleni küzdelem javítja az uniós források felhasználásának és hatékony kezelésének feltételeit is, ugyanakkor javítja az Unió által finanszírozott projektekről a nyilvánosságban kialakuló képet; rámutat, hogy nem minden szabálytalanság csalárd jellegű, valamint hogy egyértelműen különbséget kell tenni a hibák és a csalás között; hangsúlyozza, hogy a kisebb hibák észlelése nem eredményezheti a finanszírozási programok felfüggesztését; kéri a tagállamokat, hogy orvosolják a szabálytalanságok késedelmes bejelentéséhez köthető problémákat; hangsúlyozza, hogy a csalás elleni küzdelem a tagállamok és a Bizottság közös feladata;
2. rámutat, hogy a csalás elleni küzdelemben számos előrelépésre került sor; üdvözli ebben a vonatkozásban az európai strukturális és beruházási alapokkal foglalkozó új vizsgálati osztály felállítását az Európai Csalás Elleni Hivatalon (OLAF) belül, és a csalásellenes koordinációs szolgálat (AFCOS) minden tagállamban történő létrehozását; emlékeztet, hogy a strukturális és kohéziós alapokkal kapcsolatos, csalárdként jelentett szabálytalanságok 2015-ös nagy arányú növekedése (21%) annak tudható be, hogy a 2007–2013 előtti programozási időszakokra vonatkozó kifizetéseket hamarosan véglegesítik; megjegyzi, hogy a kohéziós politika terén észlelt szabálytalanságok többsége az Európai Regionális Fejlesztési Alapra (ERFA) vonatkozik; hangsúlyozza, hogy a 2015. év vonatkozásában bejelentett, a kohéziós politikát érintő, csalárdnak minősített 371 szabálytalanság és a nem csalárdnak minősített 10 322 szabálytalanság olyan jogsértések, amelyeket azonosítottak, és amelyek vonatkozásában korrekciós intézkedéseket foganatosítottak, vagy ilyen intézkedéseket készülnek hozni;
3. úgy véli, hogy az éves jelentésben olvasható adatoknak a nemzeti kiadási programokra, így a szabálytalanságokra és csalásra vonatkozó összehasonlítható adatokkal való összehasonlító értékelése segíthet abban, hogy célzott következtetéseket vonhassunk le a kohéziós politikához tartozó kiadásokkal, ezen belül a kapacitásépítési szükségletekkel kapcsolatosan;
4. hangsúlyozza, hogy fokozni kell a szabálytalanságok minden típusának korai észlelésére tett erőfeszítéseket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy törekedjenek a szabálytalanságok osztályozásának, felderítésének és jelentésének harmonizációjára a tagállamok között; emlékeztet annak sürgető szükségességére, hogy a tagállamok hatékonyabban használják fel a rendelkezésre álló információkat a csalások észlelésére; üdvözli azonban a csalárd, illetve nem csalárd szabálytalanságok elkerülése érdekében a Bizottság által tett megelőző és korrekciós intézkedéseket; felszólít a tagállamok nemzeti hatóságai közötti szorosabb együttműködésre a szabálytalanságok számának csökkentése és a csalások hatékonyabb megelőzése érdekében;

5. hangsúlyozza az irányító hatóságok és a csalás elleni szervek közötti strukturált koordináció szükségességét, valamint a tagállamok közötti és az egy tagállamon belüli koordináció, valamint a bevált gyakorlatok cseréje fontosságát a csalások megakadályozására irányuló megközelítések lehető legnagyobb mértékben történő harmonizálása érdekében; üdvözli a tagállamoknak a csalás elleni közös stratégia elfogadására irányuló kezdeményezéseit, és felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a stratégia valamennyi tagállamra való kiterjesztését célzó erőfeszítéseket; hangsúlyozza, hogy – amint arra a Bizottság Regionális és Várospolitikai Főigazgatóságának (DG REGIO) 2015. évi éves tevékenységi jelentése is rávilágított – az operatív programok megszakításai és felfüggesztései a legtöbb esetben az igazgatási és ellenőrzési szervek megszervezésével, az első szintű igazgatási ellenőrzésekkel, az ellenőrzési nyomvonallal és a pénzügyi konstrukciók kezelésével kapcsolatos hiányosságokra vezethetők vissza;
6. rámutat, hogy tekintettel a csalás európai meghatározásának hiányára és a jogrendszerek különbözőségére, a bejelentett és ezt követően csalásként azonosított szabálytalanságokkal kapcsolatos adatok nem használhatók statisztikai célokra a csalás problémájának tagállami mértékére vonatkozó osztályozás kialakításához;
7. elismeri a tagállamok által a szabálytalanságok felderítése, értékelése és bejelentése, valamint a hatékony és arányos csalásellenes intézkedések végrehajtása terén tett erőfeszítéseket; hangsúlyozza, hogy a csalás felszámolását célzó fellépés hozzájárul a fejlesztés ösztönzéséhez; felhívja a Bizottságot arra is, hogy eredményes kontrollrendszerek biztosítása érdekében használja a technikai segítségnyújtást az irányító hatóságok technikai és igazgatási kapacitásának megerősítése céljából, többek közt egyszerűbb és átláthatóbb alkalmazások bevezetése révén, amelyek alkalmasak a csalás kockázatának csökkentésére és a veszteségek visszakövetelésének biztosítására; javasolja az átláthatóságnak a projektirányítás minden szintjén történő javítását; ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is kövessék ezt az irányt és fokozatosan építsék be ellenőrzési rendszereikbe és eljárásaikba az informatikai eszközök rendszeres használatát a szabálytalanságok elleni küzdelem céljából; sürgeti a Bizottságot különleges iránymutatások kidolgozására és elfogadására a nemzeti hatóságok számára a szabálytalanságok észleléséhez való segítségnyújtás érdekében;
8. javasolja a kohéziós politikai programok végrehajtására vonatkozó decentralizált megközelítések és a helyi szintű, a polgárokhoz közeli felelősségvállalás növelésére irányuló, a csalás elkerülésének érdekében hozott intézkedések további előmozdítását és ösztönzését; ösztönzi a Bizottságot, hogy folytassa az Arachne kockázatértékelési eszközök használatának elemzését a tagállamokban az irányítás ellenőrzésének fejlesztése érdekében;
9. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg a megelőzést célzó fellépését; üdvözli e tekintetben a korai kockázat-előrejelző rendszer létrehozását, és felszólít különösen az irányító hatóságok technikai és adminisztratív kapacitásainak megerősítésére, olyan, szilárdabb ellenőrző rendszerek biztosítása céljából, amelyek képesek a csalás kockázatát csökkenteni és növelni a felderítési kapacitást – többek között a kevésbé fejlett régiókban – anélkül, hogy felesleges pénzügyi és adminisztratív terheket okoznának;
10. hangsúlyozza, hogy a megelőzésnek magában kell foglalnia az illetékes hatóságokon belül az alapok kezelésével és ellenőrzésével kapcsolatos feladatokat ellátó személyzet

folyamatos képzését és támogatását, valamint biztosítani kell az információk és a bevált gyakorlatok tagállamok közti cseréjét; rámutat a helyi és regionális hatóságoknak és érdekelt feleknek a csalás elleni küzdelem terén betöltött meghatározó szerepére; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kohéziós politikára vonatkozó előzetes feltételeket megállapító rendelkezések teljes körű tiszteletben tartásával járjanak el, különösen a közbeszerzések terén; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák a Bizottság éves jelentésében szereplő területeken tett erőfeszítéseiket, különösen a közbeszerzést, a pénzügyi bűncselekményeket, az összeférhetlenséget, a korrupciót, a visszaélések bejelentését és a csalás meghatározását illetően;

11. hangsúlyozza, hogy a 2008–2014 közötti időszakban a tagállamok által feltételezett csalásként bejelentett 816 szabálytalanság kivizsgálását követően az OLAF mindössze 87 esetben (10%) állapított meg tényleges csalást; kiemeli, hogy a nem csalárd szabálytalanságok gyakran a bonyolult szabályok és követelmények ismeretének hiánya miatt fordulnak elő; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák a szabálytalanságkezelő rendszer (IMS) által rendelkezésre bocsátott információk minőségellenőrzésének javítására irányuló erőfeszítéseiket, különösen a feltárt szabálytalanságok leírása, az érintett kiemelt területek, valamint a csalás és szabálytalanságok által érintett projektek és fellépések lokalizálása tekintetében;
12. javasolja, hogy tegyenek lépéseket a 2014–2020-as időszakra vonatkozó egyszerűsítési intézkedések igénybevételének növelése érdekében, tekintettel az európai strukturális és beruházási alapokra vonatkozó, 2020 utáni szabályozási keretre, mint a hibák által okozott szabálytalanságok kockázatának csökkentésére szolgáló eszközre; hangsúlyozza az egységes ellenőrzés elve alkalmazásának fontosságát; úgy véli, hogy a szabályok és eljárások egyszerűsítése hozzájárul majd a nem csalárd szabálytalanságok számának csökkentéséhez; ösztönzi a tagállamokat és azok helyi és regionális hatóságait az e téren bevált gyakorlataik megosztására, minden esetben figyelembe véve a felügyeleti eszközök és az egyszerűsített eljárások közötti megfelelő egyensúly szükségességét;
13. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika 2018-ban esedékes, féldős értékelése során a Bizottságnak megfelelően figyelembe kell vennie a szabálytalanságok, így a csalárd szabálytalanságok kockázata megelőzésének és csökkentésének szükségességét; sajnálattal állapítja meg, hogy az összetett eljárások kevésbé vonzóvá teszik az uniós alapok révén történő finanszírozást; javasolja, hogy a Bizottság elemezze, milyen előnyökkel járna a kiadások hatékonyságának növelését célzó ösztönzők bevezetése; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy, a nemzeti illetékes hatóságok közti információcserét elősegítő mechanizmust, hogy lehetségessé váljon a két vagy több tagállam közti tranzakciókra vonatkozó könyvviteli nyilvántartások összehasonlítása, hogy ezáltal feltárhatóak legyenek a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret összefüggésében elkövetett transznacionális csalások;
14. hangsúlyozza, hogy – az EU valamennyi hivatalos nyelvén – tájékoztató és oktatási kampányokat kell végrehajtani, továbbá figyelemfelhívó intézkedéseket kell hozni a polgárok tájékoztatása érdekében a bevezetett csalás elleni intézkedések eredményességéről, a hibaarányokra és az elkövetett csalások számára vonatkozó tévhitiek eloszlása érdekében; javasolja az átláthatóság javítását és a szabálytalanságokkal kapcsolatos információk hozzáférhetőségének megkönnyítését; hangsúlyozza a tagállamok közti hatékonyabb információcsere fontosságát;

15. aggodalmának ad hangot a tagállami ellenőrzési struktúrák közti együttműködés szintjével kapcsolatban; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az ellenőrzési struktúrák közti együttműködési képesség megerősítésére irányuló kezdeményezéseket, különösen azon struktúrák tekintetében, amelyek az ellenőrzés első vonalában, a kedvezményezettekkel közvetlen kapcsolatban tevékenykednek. rámutat, hogy a csalás és a korrupció egyre inkább transznacionális jellegűvé válik; ebben az összefüggésben célszerűnek tartja egy független Európai Ügyészség felállítását az EU pénzügyi érdekeinek védelmére, intézkedve ugyanakkor annak biztosításáról, hogy az ügyészség és a meglévő uniós szervezetek közötti kapcsolat egyértelmű legyen, és a hatáskörök világosan elkülönüljenek mindennemű fölösleges átfedés elkerülése érdekében;
16. tervezi a tagállamok és az OLAF közti elégtelen kommunikáció problémájának vizsgálatát; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az olyan kezdeményezéseket, amelyek jobb kommunikációhoz vezetnek nem csupán a közigazgatási struktúrák között, hanem az uniós tagállamokban tevékeny civil társadalom és az OLAF között is; hangsúlyozza, hogy ez fontos a tagállamokban jelentkező korrupció elleni fellépés szempontjából;
17. aggodalmának ad hangot az OLAF-hoz a tagállamokból érkező hivatalos, illetve magánforrásokból kapott információk közti eltérésekkel kapcsolatban; felhívja az Európai Bizottságot, hogy támogassa a nyilvános információk gyűjtésének fokozására irányuló kezdeményezéseket, valamint felhívja a tagállamokat, hogy növeljék a rendelkezésre bocsátott adatok minőségét.

**A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN
TARTOTT ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE**

Az elfogadás dátuma	24.1.2017
A zárószavazás eredménye	+: 28 -: 0 0: 8
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Victor Boștinaru, Andrea Cozzolino, Rosa D'Amato, Tamás Deutsch, Iratxe García Pérez, Michela Giuffrida, Ivan Jakovčić, Marc Joulaud, Constanze Krehl, Sławomir Kłosowski, Andrew Lewer, Louis-Joseph Manscour, Martina Michels, Jens Nilsson, Younous Omarjee, Konstantinos Papadakis, Mirosław Piotrowski, Liliana Rodrigues, Fernando Ruas, Monika Smolková, Maria Spyrali, Ruža Tomašić, Ramón Luis Valcárcel Siso, Monika Vana, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Derek Vaughan
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Andor Deli, Ivana Maletić, Dimitrios Papadimoulis, Maurice Ponga, Laurențiu Rebegea, Bronis Ropė, Iuliu Winkler